

Divendres 3 de Pasqua

Text de l'Evangeli (Jn 6,52-59): En aquell temps, discutien els jueus entre ells, dient: «¿Com pot aquest donar-nos a menjar la seva carn?». Els digué, doncs, Jesús: «En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia, ja que la meva carn és veritable menjar, i la meva sang és veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. Tal com m'ha enviat el Pare vivent, i jo visc pel Pare, el qui em menja també ell viurà per mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel, no com el que menjaren els pares i moriren: el qui menja aquest pa viurà eternament».

Aquestes coses les digué ensenyant a la sinagoga, a Cafarnaüm.

© Albada Editorial / evangeli.net

«En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres»

Mn. Àngel CALDAS i Bosch
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, Jesús fa tres afirmacions cabdals, com ara: que hom ha de menjar la carn del Fill de l'home i beure la seva sang; que si no es combrega no es pot tenir vida; i que aquesta vida és la vida eterna i és la condició per a la resurrecció (cf. Jn 6,53.58). No hi ha res en l'Evangeli tan clar, tan rotund i tan definitiu com aquestes afirmacions de Jesús.

No sempre els catòlics estem a l'alçada del que mereix l'Eucaristia: a voltes, hom

pretén “viure” sense les condicions de vida assenyalades per Jesús i, no obstant això, com ha escrit Joan Pau II, «l'Eucaristia és un do massa gran per admetre ambigüitats i reduccions».

“Menjar per a viure”: menjar la carn del Fill de l'home per a viure com el Fill de l'home. Aquest menjar s'anomena “comunió”. És un “menjar”, i diem “menjar” per tal que resti clara la necessitat de l'assimilació, de la identificació amb Jesús. Hom combrega per a mantenir la unió: per a pensar com Ell, per a parlar com Ell, per a estimar com Ell. Als cristians ens feia falta l'encíclica eucarística de Joan Pau II, **L'Església viu de l'Eucaristia**. És una encíclica apassionada: és “foc” perquè l'Eucaristia és ardent.

«Amb un gran desig he desitjat menjar aquesta Pasqua amb vosaltres abans que jo pateixi» (Lc 22,15), deia Jesús el capvespre del Dijous Sant. Hem de recuperar el fervor eucarístic. Cap altra religió té una iniciativa semblant. És Déu qui davalla fins al cor de l'home per tal d'establir-hi una relació misteriosa d'amor. I des d'aquí es construeix l'Església i es pren part en el dinamisme apostòlic i eclesial de l'Eucaristia.

Estem tocant l'entranya mateixa del misteri, com Tomàs, que palpava les ferides del Crist ressuscitat. Els cristians haurem de revisar la nostra fidelitat al fet eucarístic tal com Crist l'ha revelat i l'Església ens el proposa. I haurem de tornar a viure la “tendresa” envers l'Eucaristia: genuflexions pausades i ben fetes, increment del nombre de comunions espirituals... I, a partir de l'Eucaristia, els homes ens apareixeran sagrats, tal com són. I els servirem amb una renovada tendresa.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«El mateix Creador i Senyor de la naturalesa, que fa que la terra produeixi pa, fa també del pa el seu propi Cos (perquè així ho va prometre i té poder per a fer-ho), i el que va convertir l'aigua en vi fa del vi la seva Sang. És la Pasqua del Senyor!» (Sant Gaudenci de Brescia)

-

«L'Eucaristia segueix sent “signe de contradicció” i no pot menys de ser-ho, perquè un Déu que

es fa carn i se sacrifica per la vida del món posa en crisi la saviesa dels homes» (Benet XVI)

-

«El Senyor ens adreça una invitació apressant a rebre'l en el sagrament de l'Eucaristia: 'Us ho ben asseguro: si no mengeu la Carn del Fill de l'home i no beveu la seva Sang, no tindreu vida en vosaltres' (Jn 6,53)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.384)